

JÉZUS A GYÁRBAN.

Én láttam Jézust titkos, csodás éjjel
 A vasgyárban kormos falak között,
 Hol tűzkemencék izzottak vakitón
 S ember-testen verejtek gyöngyözött.
 — Akkor történt, mikor még háború volt,
 Mikor minden szív úgy fájt, sajógott.
 A vasgyárban, hol gyilkos fegyver készült,
 Olajággal Jézus jelent meg ott.
 Mint égi szózat zengett a beszéde.
 Egyetlen szó, hogy: Béke, Béke!
 Elült a zaj most. Nagy, boldog csönd támadt,
 Tova-szállott a háború lidérce.
 Ember-kézből kihullt a kalapács,
 Egymást ölelték sírón, boldogan,
 A gép megállt, a gyárajtó kitárult
 S hömpölygött ki a nagy ember-folyam.
 Szirénák búgtak, zúgtak a harangok,
 Boldog öröme az alvó riadt.
 Ujjongva állott mindenki a sorba,
 Amelynek élén Jézus ott haladt.
 Szívek verése volt a himnusz, zsoltár,
 Amely feldobbant Isten közelébe...
 És minden, minden csak azt zúgta-zengte,
 Jézus szavát, hogy: Béke! Béke!

Nagy Ferenc.

Mindenki karácsonyfája.

Gyermekszíndarab három képben, *karácsonyra*.

Irta: *Várdótfalvi Salamon László*.

Személyei: Főerdész. Főerdézné. Erdész. Sztraka bácsi.
 Tibi. Evi. Misó. Sanyó. Anikó. Tódorka.

ELSŐ KÉP.

*Szín: Faluvégi szánkózóhely. Havas, esetleg gyér, bokros táj,
 (Bejárat kétoldalt.)*

Első jelenet.

Miso, Sanyó, Anikó. (Szegényesen öltözött falusi gyerekek. Egy kis szánkó van náluk. Beszélgetnek.)

Sanyó: Az én apám is mondta... Ez az új főerdész nem engedi! A régi engedte... Nem törődött vele. Hozhatott kis fenyőt az erdőről így karácsonykor, akinek tetszett...